

Advokatfirma Bruun & Hjejle
Att.: Advokat Nicolaj Kleist
Nørregade 21
1165 København K

Frederiksborggade 15
1360 København K
Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K
Tlf. 3395 5785
Fax 3395 5799
www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Sendt pr. e-mail til nkl@bruunhjejle.dk

Afgørelse – Klage over godkendelse af projektforslag**26. marts 2014**

J.nr. 1021-14-15-13

LNB-EKN

Energiklagenævnet har modtaget Naturgas Fyn Distribution A/S's v/advokat Nicolaj Kleist, advokatfirmaet Bruun & Hjejle (herefter benævnt klager) klager af 16. og 30. januar 2014, hvorved to af Assens Kommunes afgørelser af 19. december 2013 påklages. Ved afgørelserne godkendte Assens Kommune projektforslag for etablering af biomassebaseret anlæg samt ændring af områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen i henholdsvis Glamsbjerg (Køng/Gummerup) og Haarby.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet ophæver Assens Kommunes afgørelser af 19. december 2013, og sagerne hjemvises til kommunen til fornyet behandling. En nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Haarby Kraft-Varme A.m.b.a. (herefter Haarby Kraft-Varme) ansøgte den 9. januar 2013 Assens Kommune om godkendelse af et projektforslag for etablering af et biomassebaseret anlæg med en kapacitet på 3,9 MW samt ændring af områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen.

Glamsbjerg Fjernvarmecentral A.m.b.a. (herefter Glamsbjerg Fjernvarmecentral) ansøgte den 30. januar 2013 endvidere Assens Kommune om godkendelse af et projektforslag for etablering af et biomassebaseret anlæg med en kapacitet på 4,1 MW samt ændring af områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen.

Ansøgningerne blev af Assens Kommune behandlet som to separate projekter. Ved brev af 5. september 2013 bad kommunen de to værker om at undersøge muligheden for at erstatte de to biomassebaserede anlæg med ét fælles biomassebaseret anlæg. Den 18. december 2013 godkendte Assens Byråd de to projektforslag – dog med den ændring, at der i stedet for to biomassebaserede anlæg etableredes ét fælles biomassebaseret anlæg med en kapacitet på 8 MW.

Klager er naturgasdistributør i de berørte områder.

Det er klagers opfattelse, at Assens Kommunes afgørelser af 19. december 2013 bør ophæves. Til støtte herfor har klager bl.a. anført følgende:

- Afgørelserne er behæftet med en række sagsbehandlingsfejl, herunder at der er sket individuel godkendelse af de to projektforslag, selvom det er ændret til ét samlet projekt, mangelfuld begrundelse og manglende partshøring af klager.
- Afgørelserne er i strid med projektbekendtgørelsens § 15, da betingelserne ikke er opfyldt.
- Der er fejl i de samfundsøkonomiske beregninger, da der er anvendt forkerte forudsætninger. Dette har betydning for projektforslagernes samfundsøkonomiske resultat.

26. marts 2014

J.nr 1021-14-15-13

LNB-EKN

Side 2 af 10

Retsgrundlaget

Forvaltningsloven regulerer bl.a., hvornår en part skal høres over faktiske omstændigheder. Af forvaltningslovens § 19, stk. 1 fremgår følgende:

”[...]

Partshøring

§ 19. Kan en part i en sag ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

[...]”

Forvaltningsloven regulerer ligeledes, hvornår en forvaltningsretlig afgørelse skal være ledsaget af en begrundelse, samt hvilke krav der stilles til begrundelsens indhold. Af forvaltningslovens §§ 22 og 24 fremgår følgende:

”[...]

§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

...

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt

skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

[...]"

Baggrunden for reglerne om begrundelse, herunder om værdien af, at forvaltningsmyndigheders afgørelser ledsages af en begrundelse, fremgår af den forvaltningsretlige litteratur. En begrundelse i almindelighed må antages at give en øget garanti for afgørelsernes rigtighed, herunder om afgørelsesgrundlaget er sagligt og fyldestgørende. Begrundelseskravet medfører på denne måde, at administrationen nødvendigvis må udvise grundighed i de forudgående undersøgelser og overvejelser, før en afgørelse træffes. En begrundelse kan hjælpe modtageren til bedre at forstå en afgørelse og kan få afgørende betydning for ansøgerens accept af en afgørelse, hvis den går ansøgeren imod. Begrundelsen har desuden betydning for ansøgerens overvejelser om anmodning om sagens genoptagelse, eller om der er grundlag for at viderebringe en klage til en højere administrativ myndighed eller til domstolene. Begrundelseskravet er yderligere en forudsætning for, at offentligheden med hensyn til afgørelser kan få en tilfredsstillende belysning af den pågældende forvaltningsmyndigheds virksomhed. Der kan læses mere om baggrunden for begrundelsesreglerne i bogen "Forvaltningsloven med kommentarer" af Niels Fenger, Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 1. udgave, 2013, side 619-647.

Manglende overholdelse af forvaltningslovens regler om begrundelse og parts-høring kan medføre, at en afgørelse lider af formelle mangler. Betydningen heraf er beskrevet i den forvaltningsretlige litteratur. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til "Forvaltningsret" af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 2. udgave, 2002, side 857 ff., hvoraf bl.a. fremgår følgende:

"[...]

Om tilsidesættelse af sagsbehandlingsregler, formkrav eller andre formelle krav til forvaltningsafgørelser fører til ugyldighed, beror på om der er tale om overtrædelse af visse helt fundamentale krav, garantiforskrifter, eller blot om manglende efterlevelse af ordensforskrifter. Er regler om quorum, bekendtgørelse af afgørelser for adressaten og udtrykkeligt krav om skriftlighed tilsidesat, eller foreligger der grove brud på kompetenceregler eller på officialprincippet, annullerer domstolene afgørelsen uden en nærmere vurdering af om manglen kan betragtes som væsentlig. Eller anderledes udtrykt: Sådanne mangler er altid væsentlige.

26. marts 2014

J.nr 1021-14-15-13

LNB-EKN

Side 3 af 10

[...]

En række regler har det klare sigte at skabe garanti for at afgørelsen behandles mere grundigt og alsidigt. Hovedparten af forvaltningslovens regler har karakter af sådanne garantiforskrifter. Det gælder utvivlsomt habilitetsreglerne, reglerne om partsaktindsigt, partshøring og begrundelse.

[...]

Tilsidesættes sådanne krav, svigter en garanti for afgørelsens rigtighed, og der må derfor gælde en formodning for at afgørelsen er påvirket af fejlen. Denne formodning kan imidlertid i det enkelte tilfælde afkræftes idet afgørelsen viser sig at have fået et korrekt indhold uanset den manglende overholdelse af formalia. Med andre ord kan der i forbindelse med garantimangler sondres mellem manglens generelle og konkrete væsentlighed. I praksis er det ikke ganske klart om domstolene for at erklære en afgørelse ugyldig kræver at manglen både generelt og konkret er væsentlig. Den bedst dækkende beskrivelse af nyere praksis er vist denne: Dokumenteres det under sagen at afgørelsen lider af en garantimangel, annulleres afgørelsen medmindre det lykkes forvaltningen at godtgøre at manglen har været uden betydning i det konkrete tilfælde.

[...]”.

26. marts 2014

J.nr 1021-14-15-13

LNB-EKN

Side 4 af 10

Projktbekendtgørelsen § 15 regulerer, hvilke typer brændsel der kan anvendes ved etablering af et varmeproduktionsanlæg til levering af varme til et fjernvarmenet, som forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraftvarmeanlæg. Af bestemmelsen fremgår følgende:

”[...]

Varmeproduktionsanlæg

§ 15. Ved etablering af varmeproduktionsanlæg til levering af varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraft-varme-anlæg eller varmeanlæg, skal kommunalbestyrelsen ved godkendelse af projekter anvende kriterierne i stk. 2-6 for fastlæggelse af brændselsvalg.

Stk. 2. Ved etablering af varmeproduktionsanlæg efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen kun godkende brændslerne naturgas og mineralsk olie, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Ved etablering af varmeproduktionsanlæg efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen godkende biogas, lossepladsgas og anden forgasset biomasse forudsat, at brændslet anvendes på

en kraft-varme-producerende produktionsenhed baseret på disse brændsler.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan ved etablering af udvidet varmeproduktionskapacitet, som er nødvendiggjort af et øget varmebehov, godkende anvendelse af CO₂-afgiftsfrit brændsel for anlæg, der alene er dimensioneret til at dække det øgede varmebehov, jf. dog § 13.

Stk. 5. Ved etablering af et varmeproduktionsanlæg til levering af opvarmet vand til et fjernvarmenet efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen uanset kravet i § 6 godkende et projekt, hvis

- 1) fjernvarmenettet drives af en virksomhed, jf. bilag 2, og
- 2) de produktionsanlæg, der leverer biomassebaseret opvarmet vand til det pågældende fjernvarmenet, sammenlagt ikke leverer mere til nettet, end et anlæg med en kapacitet på maksimalt 1 MW, kan levere, som svarer til maksimalt 8000 MWh årligt, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Hvis det biomassebaserede varmeproduktionsanlæg skal drives af en virksomhed, jf. bilag 2, kan kommunalbestyrelsen kun godkende projektet, hvis anlægget har en kapacitet på maksimalt 1 MW.

[...]"

26. marts 2014

J.nr 1021-14-15-13

LNB-EKN

Side 5 af 10

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Projektforslagene indebærer etablering af et biomassebaseret anlæg med en kapacitet på 8 MW samt en ændring af områdefgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen.

Begrundelse

Det følger af ordlyden af projektbekendtgørelsens¹ § 6, at kommunalbestyrelsen ved godkendelse af projektforslag for kollektive varmeforsyningsanlæg skal anvende forudsætningerne i kapitel 3 i projektbekendtgørelsen. Kapitel 3 fastlægger de nærmere regler for godkendelse af projektforslag, herunder projekter om distributionsnet, kraftvarmeanlæg og rent varmeproducerende anlæg samt brændselsvalg. Kommunalbestyrelsen skal herudover sørge for, at projektet er i overensstemmelse med varmeforsyningslovens² formålsbestemmelse, og at det ud fra en konkret vurdering er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt. Denne vurdering foretages i henhold til projektbekendtgørelsens § 24.

¹ Bekendtgørelse nr. 795 af 12. juli 2012 om godkendelse af projekter for kollektive varmeforsyningsanlæg (Projektbekendtgørelsen).

² Lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 om varmeforsyning.

Assens Kommune har i afgørelserne af 19. december 2013 henvist til, at godkendelsen af projektforslagene meddeles med hjemmel i henholdsvis varmeforsyningsloven og projektbekendtgørelsen. Det fremgår videre, at det vurderes, at projekterne er i overensstemmelse med varmeforsyningslovens formålsbestemmelse. Endelig fremgår, at der er lagt særlig vægt på samfundsøkonomi, og at projekterne udviser en positiv samfundsøkonomi med et overskud på henholdsvis 7,5 mio.kr. (Haarby) og 6,8 mio. kr. (Glamsbjerg) over en 20-årig periode, samt at der vil være en yderligere samfundsøkonomisk fordel på 1,8 mio. kr. i at etablere ét biomassebaseret anlæg i stedet for to.

Assens Kommunes afgørelser af 19. december 2013 er begge afgørelser i forvaltningsretlig forstand og skal dermed opfylde forvaltningslovens³ bestemmelser herom. Det følger af forvaltningslovens § 22, at en forvaltningsafgørelse skal være ledsaget af en begrundelse, når den meddeles skriftligt, medmindre afgørelsen giver den pågældende part fuldt ud medhold. Afgørelserne giver ikke klager medhold. Afgørelserne skal derfor være ledsaget af en begrundelse, der opfylder betingelserne i forvaltningslovens § 24, stk. 1.

Forvaltningsloven fastlægger i § 24, stk. 1, 1. led, at begrundelsen for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang afgørelsen beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 2. led.

Assens Kommunes afgørelser indeholder en henvisning til projektbekendtgørelsens §§ 6-8. Kommunen har i afgørelsen lagt vægt på, at ændringen af områdeafgrænsningen er samfundsøkonomisk fordelagtig som krævet, jf. projektbekendtgørelsens § 7, stk. 2, jf. stk. 1.

Det er dog ikke ud fra Assens Kommunes begrundelse af afgørelserne af 19. december 2013 muligt at se, med hvilken hjemmel og begrundelse, kommunen har godkendt det biomassebaserede anlæg.

Energiklagenævnet bemærker vejledende hertil, at projektbekendtgørelsen fastlægger de nærmere regler for, hvilke brændselstyper der kan anvendes. Brændselsvalget er afhængigt af, om der er tale om et kraftvarmeanlæg eller et varmeproduktionsanlæg. Det fremgår således af projektbekendtgørelsens § 14, at kommunalbestyrelsen ved projekter for kraftvarmeanlæg kan godkende brændslerne naturgas, biomasse, biogas, lossepladsaffald og anden forgasset biomasse eller affald. For varmeproduktionsanlæg, som er beliggende i et område, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraftvarmeanlæg, kan kommunalbestyrelsen som udgangspunkt alene godkende

26. marts 2014

J.nr 1021-14-15-13

LNB-EKN

Side 6 af 10

³ Lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012.

brændslerne naturgas og mineralsk olie, medmindre varmeproduktionskapaciteten er nødvendiggjort af et øget varmebehov, og anlægget alene er dimensioneret til at dække det øgede varmebehov, jf. projektbekendtgørelsens § 15, stk. 4.

I henhold til Energistyrelsens vejledning til projektbekendtgørelsen⁴ skal der ved et øget varmebehov forstås et efterfølgende planlagt varmebehov. Nye anlæg skal derfor dimensioneres til at dække udbygning af forsyningen i fremtiden. Energiklagenævnet har tidligere tilsluttet sig denne forståelse af udtrykket "øget varmebehov". Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til nævnets afgørelser af henholdsvis 15. december 2008 (j.nr. 1021-9)⁵, 12. oktober 2009 (j.nr. 1021-130)⁶, 28. september 2010 (j.nr. 1021-246)⁷ og 12. marts 2012 (j.nr. 1021-11-28)⁸. Energiklagenævnet finder endvidere, at for at betingelserne i projektbekendtgørelsens § 15, stk. 4, kan anses for opfyldte, må der kunne fremlægges oplysninger om et fremtidigt øget varmebehov, som er rimeligt konkret med hensyn til forventede tilslutninger samt det heraf følgende effektbehov, da et produktionsanlæg efter § 15, stk. 4, alene må være dimensioneret til at dække det øgede varmebehov.

26. marts 2014

J.nr 1021-14-15-13

LNB-EKN

Side 7 af 10

Da Assens Kommune ikke i begrundelserne for de to afgørelser har vurderet det biomassebaserede anlæg i forhold til de relevante bestemmelser i projektbekendtgørelsen lider kommunens afgørelse på denne baggrund af en væsentlig mangel i form af mangelfuld begrundelse. Baggrunden for kravet om begrundelse i forvaltningsloven er blandt andet, at en myndighed nødvendigvis må udvise grundighed i de forudgående undersøgelser og afvejninger, før en afgørelse træffes. Kravet om begrundelse har karakter af en garantiforskrift, og en mangelfuld begrundelse medfører derfor som udgangspunkt afgørelsens ugyldighed.

⁴ Vejledning til bekendtgørelsen nr. 1295 af 13/12/2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmeforsyningsanlæg, Energistyrelsen, december 2007.

⁵ Klage fra Naturgas Fyn A/S over Nyborg Kommunes afgørelse af 10. april 2008 om godkendelse af projektforslag for etablering af et biomassebaseret kedelanlæg og transmissionsledning til forsyning Ullerslev Fjernvarme. Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

⁶ Klage fra Bredsten-Balle Kraftvarmeværk A.m.b.a. over Vejle Kommunes afgørelse af 28. januar 2009 om afslag på godkendelse af projektforslag om etablering af biomassebaseret kedelcentral. Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

⁷ Klage fra Naturgas Midt-Nord A/S over Herning Kommunes afgørelse af 21. august 2009 om godkendelse af projektforslag for et nyt boligområde i Vildbjerg. Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

⁸ Klage fra HMN Naturgas I/S over Egedal Kommunes afgørelse af 9. juni 2011 om godkendelse af et projektforslag for fjernvarme og vedvarende energi til Ølstykke-Stenløse. Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside.

I det omfang den manglende begrundelse i forhold til betingelserne for godkendelse af de to projektforslag efter bekendtgørelsens § 15 om brændselsvalg er udtryk for, at kommunen ved afgørelserne ikke har anvendt/vurderet projekterne i henhold til bestemmelsen, er der efter Energiklagenævnets opfattelse tale om en væsentlig hjemmelsmangel.

Energiklagenævnet har ikke fundet det umiddelbart muligt og heller ikke hensigtsmæssigt at reparere på kommunens sagsbehandlingsfejl. Nævnet har herved blandt andet henset til følgende:

Klagen er i henhold til projektbekendtgørelsens § 29, stk. 2, indgivet til Assens Kommune. Assens Kommune havde herved mulighed for at genoptage sagen på baggrund af klagen, herunder for så vidt angik det af klager anførte om projektbekendtgørelsens § 15. Kommunen ses dog ikke at have fundet anledning hertil. Energiklagenævnet finder, at det ville have været hensigtsmæssigt, hvis kommunen i den konkrete sag havde overvejet, om klagen gav kommunen anledning til at genoptage sagen. Kommunen har endvidere ikke forholdt sig til det af klager anførte om projektbekendtgørelsens § 15 i kommunens udtalelse til Energiklagenævnet i forbindelse med klagens videregivelse til nævnet.

Partshøring

Det følger endvidere af forvaltningslovens § 19, stk. 1, at såfremt en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse (partshøring).

Assens Kommune indhentede under sagsbehandlingen vurderinger fra rådgivningsfirmaet Niras. På baggrund af disse bad Assens Kommune fjernvarmeselskaberne om supplerende samfundsøkonomiske beregninger i henhold til vurderingen fra Niras. COWI fremsendte på vegne af fjernvarmeselskaberne disse den 23. og 29. oktober 2013. De supplerende beregninger har ikke været i høring hos klager, og klager er først blevet gjort bekendt hermed efter kommunens afgørelser af 19. december 2013, jf. e-mail fra Assens Kommune til klager af 23. januar 2014.

Det er Energiklagenævnets vurdering, at oplysningerne er til ugunst for klager, samt at oplysningerne har væsentlig betydning for sagens afgørelse. Assens Kommunes afgørelser lider på denne baggrund af en væsentlig mangel i form af manglende partshøring. Forvaltningslovens § 19 om partshøring har ligeledes karakter af en garantiforskrift. Retsvirkningen af manglende partshøring er derfor som udgangspunkt, at afgørelsen er ugyldig.

26. marts 2014

J.nr 1021-14-15-13

LNB-EKN

Side 8 af 10

Energiklagenævnet har ikke fundet det hensigtsmæssigt at reparere på kommunens sagsbehandlingsfejl i en situation, hvor afgørelserne også lider af andre væsentlige sagsbehandlingsfejl (begrundelse).

Under henvisning til, at Assens Kommunes afgørelser af 19. december 2013 lider af mangelfulde begrundelser og partshøringsfejl samt under henvisning til sagens kompleksitet, og at klager ikke bør miste retten til at få afgørelsen prøvet ved to instanser, finder Energiklagenævnet det rettest, at kommunen behandler sagen på ny og begrunder afgørelserne. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at sagen har verseret kort tid ved Energiklagenævnet, samt at Energiklagenævnet ikke har fundet det hensigtsmæssigt at reparere på kommunens sagsbehandlingsfejl.

26. marts 2014

J.nr 1021-14-15-13

LNB-EKN

Energiklagenævnet ophæver herefter Assens Kommunes afgørelser af 19. december 2013, og hjemviser sagerne til fornyet behandling i kommunen.

Side 9 af 10

Energiklagenævnet oplyser vejledende, at en hjemvisning indebærer, at det skal overlades til kommunen at træffe fornyet afgørelse i sagerne. Kommunen skal således behandle sagerne igen, og ikke blot reparere på afgørelsernes mangler. Assens Kommune skal som første instans forholde sig til samt vurdere de konkrete forhold. Endvidere skal de retsregler som afgørelserne er truffet i henhold til samt de hovedhensyn som kommunen har lagt vægt på fremgå af afgørelsernes begrundelse.

Energiklagenævnet har ikke herved taget stilling til, hvorvidt de af værkerne udarbejdede projektforslag for etablering af biomassebaserede anlæg samt ændring af områdeafgrænsning opfylder projektbekendtgørelsens forudsætninger for, at projektforslagene kan godkendes.

Afgørelsen er truffet i henhold til varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter punkt 3 i formandsbemyndigelsen af 30. november 2009 efter varmemforsyningsloven (Lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 med senere ændringer). Bemyndigelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Spørgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmemforsyningsloven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Med venlig hilsen

Poul K. Egan
Nævnnsformand

26. marts 2014
J.nr 1021-14-15-13
LNB-EKN

I dennes fravær og efter bemyndigelse underskrevet af

Side 10 af 10

Henrik Chieu
Sekretariatschef